

žrtve. Tako se eto gospodarske prilike odrazuju na narodnome tijelu, a jedan primjer neka to još zornije osvijetli, na koji je svijet upozorio psihijatar Pelman. Evo o čem se radi. R. L. Dugdale namjerio se u jednoj tamnici na šest pripadnika jedne porodice; to ga je ponukalo, da istražuje njihovu lozu; te je ustanovio, da oni potječu od jedne žene rođene god. 1740. Od 834 direktnih potomaka mogao je za njih 709 ustanoviti, da je medju njima bilo nezakonitoga poroda 106, prostituiranih 181, prosjaka i skitnica 142, u ubožnicama 64, zločinaca 76, od tih 7 ubojica. Usvem su bili ti potomeci kažnjeni tamnicom od 116 godina, uzdržavani su na javni trošak 734 godina, te je za 75. ispitanih godina uzdržavanje u tamnicama i opskrbilištima te direktna šteta po njima iznosila za državu 5,000.000 maraka. U petoj generaciji bile su sve žene prostitutkinje, svi muškarci zločinci. Moralno zdravljenje narađa poziva tu na izdašnu i odlučnu socijalnu reformu, da se uklone teške posljedice nedostatnih ekonomskih prilika. Vrijedi istaknuti misao R. Goldscheida, da nepovoljni uvjeti života ne uništaju samo slabe i ne djeluju degenerativno samo u njihovu krugu, nego sprečavaju i jake u napredovanju; sama od sebe se nadaje dakle dužnost jakih t. j. onih, koji su fizički i psihički sposobniji, te materijalno i socijalno u boljem položaju, da se zauzmu za slabije, jer zaštita slabih je zaštita jekih protiv vlastite degenracije. Uništavanje drugih, neograničeno i neobuzданo razvijanje egoizma, bezobzirnost gospodarske borbe baca natrag nepovoljne utjecaje svoje na one, od kojih su proizšli, te bismo gotovo mogli naći u